

NATIONAL Udstilling

Besøgende bevæger sig gennem museet. Uventet øjenkontakt opstår med en person iklædt skarpt stiliseret blodrød og udsøgt detaljeret nationaldragt. Taktfaste lyde af rytmisk skridt forplanter sig gennem gallerierne imens personen forsvinder mod den storslåede foyer. Her er utallige dannebroslignende faner overalt i færd med at blive samlet, stillet op og gjort klar. Danser og publikum mødes i museets klare lys; ansigt til ansigt.

Som design-duo KASPERSOPHIE vil vi skabe et visuelt forførende koreografisk monument i hjertet af Statens Museum for Kunst. En iscenesat løgn der i museets skær af autoritet og autenticitet med en nyfortolket nationaldragt i sin midte, udstiller nationens foruroligende, uanfægtede og vidtrækkende selvbedrag med dybe rødder i romantikken. Vi vil sammenkæde det smukke, nostalgiske og skræmmende og lade det udspilles blandt museumsbesøgene som vil føle sig draget og frygte at det er virkelighed. Ved at holde et spejl for nationen vil vi provokere til selvansagelse og oplysning.

For to år siden flyttede vi som fransk og dansk til Danmark efter 10 år i London. Projektet er en respons til mødet med nationen hvis umiddelbart uskyldige selvforherligelse krænger over i det absurde.

Forestillingen realiseres i vinteren 2018 på Statens Museum for Kunst, som inkluderer den i deres program SMK² samt lægger lokaler til. Vi er som scenograf og kostumier de kunstnerisk og organisatorisk ansvarlige og ud fra et visuelt udgangspunkt inviteres Martin Forsberg (SE) og Lea Anderson (UK) til skabe koreografien. Vi vil investere i mennesket og håndværk og skabe et værk der, blottet for al teknik, eksisterer i grænselandet mellem performance, installation og samtidsdans. Det opføres af tre kvindelige og tre mandlige dansere og bygger på projektets udviklingsfase, som vi gennemførte i efteråret 2016 og hvor dokumentationen stammer fra.

Projektet er bevilliget støtte fra Statens Scenekunsthøjester og vi har søgt og afventer svar fra en række private fonde. Da vi er langt fra sikre på at få den nødvendige støtte fra de private fonde håber vi at Københavns Kommune vil være med til at gøre National Udstilling mulig. Som det fremgår nedenfor vil der ikke være traditionel billettering for publikum og forestillingen opføres over 4 spilledage og med 8 dages offentligt tilgængelige prøver.

National Udstilling skal stikke dybt i nationalsamvittigheden, lukke de skeletter ud af skabet vi skammer os over, lad dem danse på vores helligste og finde ud af hvor det egentlig gør ondt. Det skal fejre hvad vi ikke tør fejre og kritisk fremelske den pinlige romantiske nationalæstetik der gennemsyrrer det danske samfund, fuldt synligt men ganske gemt, ubevidst og bevidst. Projektet skal provokere, fejre, nyde det usmagelige og kræve konsekvent og seriøst intellektuelt engagement i vores omgivelser gennem kunsten.

Det skal være skamløst nationalt!

DET KOREOGRAFISKE SAMARBEJDE

I udviklingsperioden i efteråret 2016 lagde koreografen Martin Forsberg grunden til den koreografiske struktur og metode, og Lea Anderson bidrog som provokatør og sparingspartner i afslutningen af processen.

Martin vil være den bærende koreografiske kraft i den fulde produktionen af værket. Hans kompromisløse natur, intellektuelle sensitivitet, tørre humor og evne til at se Danmark fra sine tæt beslægtede, men alligevel så forskellige svenske rødder, er vigtige forudsætninger for arbejdet. Han er personligt dybt investeret i værkets tematik gennem sin egen praksis.

Under udviklingen tog Martin udgangspunkt i vores visuelle ideer og formulerede et score, som danserne forholdt sig til. Scoret gav danserne et kunstnerisk medansvar, som udadtil skabte solid holdånd og rustede dem til at håndtere uforudsete situationer med publikum; fundamentalt for illusionen om nationale prædikanter. Metoden var særdeles frugtbar og funktionel i at lade koreografien vokse frem fra det visuelle fundament og vil benyttes i det videre arbejde.

Det samlende greb i værket er ideen om en forberedelse til en fiktiv nationalfest. Det strækker sig over 4 timer i museets åbningstid og viser prøver, praktiske aktiviteter, pauser, fuldbyrdede nationalromantiske danse og nærmest stillestående bevægelse i en fabulerende strøm af nutidige og anakronistiske billeder. Vi viser bagsiden af festligheden og strukturerer ikke værket efter et strikt narrativt forløb. Dette skaber en porøs overflade med indgang til oplevelse og refleksion for det frit vandrende museumspublikum, hvis fokus ikke er bundet i et defineret tidsrum. Rammen tillader danseren naturligt og meningssskabende at opholde sig i samme rum som beskueren, både som performer i kostume og som bevidst nutidig person. I udviklingsfasen ledte dette til at publikummer henvendte sig til dansere, og at spontane diskussioner om værkets tematik opstod frit side om side med nationalromantiske danse.

Lea Anderson's konfronterende queer æstetik bygger på ideologien at danser og kostume er ligeværdige. Med sin ekstremt detaljerede og nøgterne tilgang var hun i udviklingen med til at bevidstgøre danserne om udtryksmulighederne i kostumet. Hun vil nu, gennem workshops, fortsætte arbejdet og give danserne værktøjer til at arbejde med kostumet og skabe en gennemgående bevægelseskultur og stolthed ved at bære dragten.

DRAGTEN

Seks skræddersyede nyfortolkede nationaldragter og håndlavede perkussion-træsneakers er del af fundamentet i nationalløgnen, vi opbygger. De skaber en konceptuel klangbund for værket og fokuserer publikums opmærksomhed gennem skoernes rytmiske lydunivers og de klare iøjnefaldende farver. Under vores research gjorde vi den overraskende opdagelse, at folkedragten og dens lokale forankring er resultatet af bevidst konstrueret politisk motiveret nationalpropaganda fra midten af 1800-tallet. Vores nyfortolkningen parrer dragtens tvivlsomme fortid med nutidigt modebegær og længslen efter en tryggere fortid. Publikum vil møde en propagandistisk uimodståelig præsentation af åbenlys historieforsimpling.

I udviklingsfasen var mange af det indtryk at dragten var en historisk rekonstruktion og vi vil derfor tage stiliseringen væsentlig længere ved brug af voldsommere farvevalg men bibeholde den historiske silhuet. Materialer, håndværksteknik og design vil løfte dragt og sko til symbolske udstillingsobjekter.

FLAGET

Dannebrog er ofte årsag til en debat præget af forudsigeligt defensive holdninger, der underbygger fordomme og grupperinger i samfundet. For udefrakommende kan mødet med den massive brug af Dannebrog være en voldsom oplevelse med stærke nationalistiske konnotationer.

Vi vil udruste danserne med 31 store dannebrogspanespyd, der som del af koreografien bruges til at udsmykke, indtage og markere rum i museet for at synliggøre flags effekt i det offentlige rum. Hver fane dedikeres til en dansk region repræsenteret i F.C. Lunds originale illustrationer af danske "nationaldragter" fra 1864. Tilsvarende dragterne vil fanerne farvestiliseres for at skabe en afstand der hjælper publikum med at se dem for det de er og opleve konsekvenserne på egen krop.

Produktionen af faner outsources til Estland som nutidig parallel til sagnet om Dannebrog, der faldt fra himlen under slaget ved Lyndanise. Otte træblokke af dansk bøgetræ agerer fanestandere og piedestaler for dansere. Publikum i den kombinerede rolle som tilskuer og deltager vil kunne assistere med fanerne under opførelsen.

MUSEUMSRUM OG -PUBLIKUM

Statens Museum for Kunst viste i forbindelse med udviklingsfasen stor interesse i måden værket infiltrerer museet og rører ved selve dets fundament. For os er kombinationen af den historisk refererende romantiske samling og samtidsreflekterende kunstsamling et perfekt skæringspunkt for værkets tematik. For at skabe en naturlig indgang til værket som fungerer for både den uforberedte besøgende og for den vidende specifikt opsøgende, sker opførelsen i rummenes fulde udstrækning gennem hele åbningstiden og der billetteres ikke separat fra museets entre. Publikum vil være en aldersmæssig sammensat skare af danskfødte, udlændinge, turister, skolegrupper, dansepublikummer og museumsfolk og de daglige besøgstal ligger mellem 1000-2000. Vi har i udviklingsfasen oplevet, at værket skabte et bredt engagement på tværs af grupperne.

KONSULENT

Mikkel Venborg-Pedersen, kurator for dragtsamlingen ved Nationalmuseet, gav historisk baggrundsviden i udviklingen og deltager nu i projektet som historisk dragtkonsulent.

SAMARBEJDER OG TIDSPLAN

Designproduktion og casting vil løbe over efteråret 2017. Prøverne begynder først på vinteren og sker over 4 uger vekslende mellem et prøvelokale og åbne frit tilgængelige prøver på SMK. Produktionsugen og 4 dages forestilling vil finde sted på museet i feb. 2018. Åbne prøver giver dansere, rum og publikum mulighed for at mødes.

Dansehallernes Projektcenter administrerer projektet og vi er i samtaler med teatret HAUT om at støtte det gennem supplerende prøvelokaler samt en opsøgende producent. For at udvide værkets synlighed vil det inkluderes i Dansehallernes program for vinteren 2018 som netop fokuserer på koreografi i alternative rum mens Dansehallerne skifter hus.

FREMTIDSVISIONER

Visionen er efterfølgende opførelser på relevante steder i Danmark og internationalt; ARoS, Brandts, Den Danske Pavillon som del af Dansebiennalen i Venedig og i de tidligere danske områder Skåne, Norge, Sydslesvig og Island. Vi involverer en producent gennem HAUT for at varetage det opsøgende arbejde.